

Jisalmen
kunnallisvirkamiesyhdistys ry

1945 = 1995

Lisalmen kaupungin viranhaltijain yhdistys

Kokoukseen 18. päivänä 1945 kokoon-
tuivat kaupunginkamreeri Väinö Pön-
tisen aloitteesta ennen kaikkea palkkatilan-
teesta huolestuneina kirjanpitäjä Eero Ran-
tavuo, rakennusmestari Viljo Vesterinen,
palopäällikkö Iivari Launis, pumppukoneen-
hoitaja Kalle Immonen, toimistoapulainen
Annikki Meklin, ylimontööri Niilo Parviola,
puutarhuri Paavo Lietsala, kättilö Jenny
Rauvola, terveyssisar Katri Jääskeläinen,
ulosottoapulainen Lauri Korhonen sekä
huolto sihteeri Arvi Ollikainen aloitteentekijän
Väinö Pöntisen johdolla keskustelemaan
kunnallisvirkamiesten järjestäytymistarpeesta
Lisalmessa.

Tilaisuudessa perustettiin **Lisalmen kau-
pungin Viranhaltijain Yhdistys** ja hyväk-
syttiin valmisteltu sääntöehdotus.

Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin
eläinlääkäri Eero Salovaara ja jo ensim-
mäisessä kokouksessa yhdistys päätti liittyä
Suomen Kunnallisvirkamiesliittoon. Toinen
huomattava päätös koski esitystä valtuustolle
viranhaltijoiden palkkauksen ja kalliinajanli-
sien korottamisesta takautuvasti vuoden
alusta lukien.

Toiminnan tarvetta kuvastaa jäsenmäärän
kohoaminen ensimmäisenä toimintavuonna
34:ään.

Toiminnan tarkoituksiksi määriteltiin
säännöissä herättää yhteenkuuluvaisuuden
tunnetta lissalmen kaupungin viranhaltijoiden
keskuudessa, aikaansaada mahdollisimman
suurta vireyttä ja harrastusta kunnallisiin
asioihin, valvoa jäsentensä taloudellisia ja
 muita heidän virkojensa yhteydessä olevia
etuja sekä tarjota siveellistä ja oikeudellista
turvaa jäsenilleen.

Ensimmäiset pari vuotta sujuivat kuitenkin
hiljaiselon ja pakollisten kokousten mer-
keissä. Pikkujoulu oli ainoa yhdessäoloti-
laisuus ja jäsenmäärä alkoi pudota, mikä
heijastui yhdistyksen toimintaan. 21.3.1946
pidetyn vuosikokouksen yhteydessä pu-
heenjohtajaksi valitun varastonhoitaja Otto
Moisasen aloitteesta käytiin keskustelua
yhdistyksen liittymisestä Suomen Ammat-
tiyhdistysten Keskusliittoon. Vuosikokous
hylkäsi kuitenkin esityksen ja hiljaiselo jatkui.

Yhdistysrekisteriin

Vuonna 1947 valittiin puheenjohtajaksi
pormestari Oskar Mattlar ja johtokunta
sai vuosikokoukselta vaatimuksen ilmoittaa
yhdistys viipymättä jäseneksi Suomen
Kunnallisvirkamiesliittoon ja ilmoittaa yh-
distys yhdistysrekisteriin. Yhdistyksen re-
kisteröintihakemus jätettiin 19.3.1947 ja
hyväksyttiin yhdistysrekisteriin 18.2.1948.
Neljässä kokouksessa johtokunta pohti yh-
distyksen toiminnan muotoja ja teki esityksen
mm. viranhaltijoiden palkkausjärjestelyistä
kaupunginhallitukselle.

Yhdistyksen toiminta alkoi saavuttaa kiinteitä
toimintamuotoja. Jäsenten taloudellisten
etujen valvominen oli aktiivisesti esillä ja
useita aloitteita tehtiin kaupunginhallitukselle
sekä käytiin neuvotteluja. Virkasäännön ja
eläkesäännön muutokset, leski- ja orpo-
eläkesäännön syntyvaiheet ovat aiheuttaneet
yhdistyksen piirissä neuvotteluja ja lausun-
tojen antoa. Suurimpana huolenaiheena oli
tietenkin palkkatilanne. Vuonna 1949 8.
marraskuuta pidetty yleinen kokous aset-
tuikin sille kannalle, että KVL:n on työsei-
sauksenkin uhalla pyrittävä viemään palk-
kaneuvotteluja niin liitto- kuin yhdistysta-
sollakin. Yhdistyksellä oli jo tuolloin oma
toimikunta, joka antoi lausuntoja eri virkojen
palkkausjärjestelyiksi. Tällöin saatiin paitsi
A-sopimuksen mukaiset palkkataulukot
myös eräitä kuoppakorotuksia.

Samaan aikaan oli vireillä myös virka-säännön uudistaminen, mikä merkitsi työajan jatkamista 0,5 tunnilla päivässä – vastikkeetta. 15 jäsentä vaatikin 16.6.1951 yhdistyksen kokouksen koollekutsumista kyseisen asian vuoksi ja vaatimuksen ryhtyä viipymättä toimenpiteisiin jäsenistön etujen palauttamiseksi. Asiassa saatiinkin aikaan osaratkaisu eli ns. kesäajan käyttöönotto virastoissa ja puheenjohtajan eronpyyntö.

Palkkauksen tarkistuksia

Vuoden 1952 vuosikokouksessa puheenjohtajaksi valittiin kamreeri Pentti Kyöstilä, mutta jo samana vuonna oli edessä uusi puheenjohtajan vaali Kyöstilän muutettua pois paikkakunnalta. Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin kaupunginvouti Taavi Kapuli. Tänä aikana on ahkerasti käsitelty palkkauskysymyksiä sekä virka- ja eläkesääntömuutoksia. Vuonna 1954 hyvän toiminnan ansiosta saatiin palkkauksen tarkistus yli viidellekymmenelle jäsenelle. Kansakoulunopettajat kuuluivat tuolloin vielä yhdistykseemme ja yhdistyksen aloitteesta saatiinkin heidän palkkauksensa yhdenmuikaistettua. Aikaisemmin oli perheettömälle opettajalle – sukupuoleen katsomatta – maksettu 2 palkkaluokkaa pienempää palkkaa kuin perheen pääasialliselle huoltajalle tai opettajalle, jolla oli lapsia. Samasta työstä sama palkka.

Lisalmen kunnallsvirkamiesten yhdistys ry

Vuonna 1955 tilanne kehittyi taas vaikeampaan suuntaan palkkarintamalla uuteen palkkaluokitukseen siirtymisen yhteydessä ja samaan aikaan ajettavien kuoppakorotusten vuoksi. Tässä tilanteessa puheenjohtajaksi valittu sähkölaitoksen johtaja Veikko Kiiskilä tilastoi eri kaupungeissa vallitsevan palkkatason, mikä antoi hyvän pohjan kaupungin kanssa käytäviin neuvotteluihin.

Vuonna 1955 valmistauduttiin työtaisteluun ja valittiin yhdistyksen keskuudesta työtaistelutoimikunta ja yhdistyksen puhelimeksi lakon varalta insinööri Veikko Kiiskilän puhelin nro 777. Komentopaikaksi kaavailtiin Hotelli Koljonvirtaa. Tällöinkin lakolta säästettiin.

Vuonna 1955 uusittiin myös yhdistyksen sääntöjä ja nimi muutettiin **lisalmen Kunnallsvirkamiestyhdistys ry:ksi**.

Palkat pankkiin

Helmiukuun 21. päivänä 1956 esitti yhdistyksen hallitus kaupungille palkkojen maksamista pankin kautta. Kaupunki vastasi esitykseen kuitenkin kielteisesti – tuntemattomasta syystä ja yhdistyksen suureksi hämmästykseksi. Vuoden 1957 alusta ryhdyttiin palkat kuitenkin maksamaan pankin kautta.

Hakusaarto

Kaupunki hylkäsi Kaupunkiliiton tasokorotussuosituksen, koska valtuustossa ei saavutettu vaadittua määränemmistöä. Kuoppakorotuksista ei haluttu edes keskustella. Työnantaja esitti perusteluinaan, että kaupungin viranhaltijoiden tulisi pitää vertailupohjana täkäläisen liike-elämän maksamia palkkoja, eikä suinkaan Kaupunkiliiton kiintopistesuositusta ja vertailua muiden kaupunkien viranhaltijoiden palkkaukseen.

Yhdistys varautui työtaistelutoimenpiteisiin ja niinpä 14.12.1962 päivätty lisalmen kaupungin virkoja koskeva KVL:n ja TVK:n al-lekirjoittama hakusaarto oli luettavissa pääkaupungin lehdistä.

Ruoppakorotuksia

Stiteiden neuvottelujen jälkeen valtuusto hyväksyi 2.4.1963 kaupunginhallituksen yksipuolisen esityksen, mikä sisälsi myös kuoppakorotuksia, mutta yhdistyksen suureksi hämmästytykseksi kokonainen ryhmä alempien palkkaluokkien viranhaltijoita nostettiin selvästi yli suositusten, mutta suurehko määrä keskipalkkaluokkiin kuuluvia virkoja jäi paljon alle suositusten. Yhdistyksen ilmoitettua tyytymättömyytensä päätökseen samaan aikaan kun kaupunginjohtajan viran aukijulistaminen vaikutti kiireelliseltä, saatiin vielä 16.5. neljän pahimmassa kuopassa olevan viran palkkaukseen palkkaluokan korotus ja voitiin hakukielto purkaa sekä julistaa kaupunginjohtajan virka haettavaksi.

1. naispuheenjohtaja

Kolmekymmentä vuotta toimittuaan sai yhdistyksemme kolmentoista miespuolisen puheenjohtajan jälkeen ensimmäisen naispuheenjohtajan kassanhoitaja Sirkka Kiiskilän tarttuessa puheenjohtajan nuijan varteen. Mutta kyvykkäänä järjestöihmisenä tunnettua Sirkkaa tarvittiin pian vaativampiin tehtäviin: v. 1979 KVL:n liittohallituksen 1. varajäseneksi ja TVK:n liittovaltuuston jäseneksi ja liittohallituksen varsinaiseksi jäseneksi vuoden 1981 alusta. Liittohallituksen varapuheenjohtajana Sirkka oli vuosina 1991 - 1993 ennen siirtymistään ansaitulle eläkkeelle. Liittokokouksessa v. 1988 luovutettiin hänelle liiton erikoisansiomerkki.

Palkankorotuksia

Vuonna 1978 yhdistyksen tekemä esitys 80 jäsenen palkkojen korottamisesta tuotti lähes kaikkien osalta tuloksia. Myös muiden työnantajien palveluksessa olevien jäsentemme osalta esitykset menivät läpi melkein 100 prosenttisesti.

Palkaton äitiysloma

Vuonna 1982 teki yhdistyksemme kaupungin ja muille jäsentemme työnantajille aloitteen palkattoman äitiysloman jatkamisesta. Helmikuun valtuustossa v. 1983 kaupunki hyväksyi periaatteen, että henkilökunnalla on mahdollisuus saada äitiysloman jatkoksi pidennystä siihen saakka, kun lapsi täyttää kolme vuotta. Myöntämisen edellytyksenä oli, että se ei haittaa työyhteisön toimivuutta ja pätevä sijainen on osoitettavissa. Päätös otettiin mielihyvällä vastaan naisvaltaisessa yhdistyksessämme.

Kannustuslisät

Kannustuslisien maksaminen herätti 1980-luvulla jäsenten piirissä kovasti keskustelua. Pelkoa herätti mahdollinen pörstäkertoimen vaikutus kannustuslisien maksamisessa ja suuntaamisessa.

Keskusjärjestöksi GSKR

Vuosi 1992 toi muutoksen myllerryksiä niin liittoon kuin keskusjärjestö TVK:honkin. Kasinopelin laineet ja tulokset herättivät paljon kysymyksiä myös yhdistystasolla, joskaan suurta jäsenkatoa eivät nämä ikävät tapahtumat saaneet meillä aikaan. Paljon keskustelua herätti myös kysymys uudesta keskusjärjestökodista ja neuvotteluoikeuden säilymisestä kunta-alan pöydässä. Uskon, että STTK:n valinta keskusjärjestöksi oli päätös, joka otettiin vastaan huojentunein mielin. Samaa osoitti myös jäsenkysely, joka toteutettiin yhdistyksissä.

Paikallisia sopimuksia

Uosina 1993 ja 1994 päästiin toteuttamaan uusien sopimusten mukanaan tuomaa mahdollisuutta paikallisesta sopimisesta. Ensimmäiset sopimukset olivat kuitenkin jäsenistön kannalta kyseenalaisia, koska niissä molemmissa leikattiin lomarahoja – joskin samassa sopimuksessa työnantaja sitoutui antamaan vastikevapaata ja työsuhdeturvan. Toivottavasti ajat tästä paranevat ja pääsemme tekemään paikallisia sopimuksia, jotka tuovat parannuksia henkilöstön työsuhteisiin ja niiden etuisuuksiin.

Viime vuosina ovat Iisalmen kaupungin henkilöstöä edustavat ammattijärjestöt päässeet hyvään yhteistoimintaan ja esittäneet monia yhteisiä, koko kaupungin henkilökuntaa käsittäviä parannusehdotuksia työnantajalle. Toivottavasti tämä hyvään alkuun päässyt yhteistoiminta tulee vain tiivistymään lähivuosina.

Muu toiminta

Yhdistyksen toiminnan tärkeimmät tehtävät ovat sääntöjenkin mukaisesti valvoa jäsenistön ammatillisia ja taloudellisia etuja ja vaikuttaa jäsentensä yhteiskunnallisen aseman ja oikeuksien kehitykseen. Mutta oleellisena osana tehtäviin kuuluu myös edistää jäsenistön yhteenkuuluvuutta, yhteistoimintaa ja keskinäistä vastuuntuntoa.

Jo yhdistyksen alkuvuosilta on perinteisiin liittynyt yhdistyksen yhteinen pikkujoulu. Pikkujoulua on vietetty mm. paikallisissa ravintoloissa, naapurikunnissa, laivalla ja kylpylässä. Liekö jo unionia enteilleet yhteiset pikkujoulut kaupungin työntekijöiden kanssa 1960-luvulla.

Myös hiihdossa ja jalkapallossa otettiin mittaa kaupungin työntekijöistä moneen otteeseen 50- ja 60-luvuilla. Samaten järjestettiin mm. yhteiset koivunistutustalkoot.

Varsinkin 50-luvulla oli yhteistoiminta ja kilpailutoiminta erittäin vilkasta Kajaanin yhdistyksen kanssa. Vierailuja puolin ja toisin tehtiin Kajaanin lisäksi mm. Jyväskylään, Mikkeliin, Raaheen ja Joensuuhun.

26. – 27.9.1953 tekivät kajaanilaiset vastavierailun Iisalmeen. Vierailun sponsorina oli Olvi, joka tarjosi vieraille ja isännille oluet ja makkarat. Illalla nautittiin kevyt illallinen Ylä-Savon Osuusliikkeen ravintolassa. Illallisen hinta oli 300,-/henkilö. Kaupunki osallistui vierailun järjestämiseen myöntämällä kulujen kattamiseen 10 000 markkaa.

Myös tanssiaisten järjestäminen oli suosittua 1950-luvulla. Samaten arpoja myytiin innokkaasti. Vuonna 1955 myytiin kodin veikkausarpoja niin menestyksekkäästi, että puheenjohtaja voitti auton.

Oman kesäpaikan saamisesta käytiin keskustelua moneen otteeseen. 1950-luvulla oli ajatuksissa mökin saaminen Venakkoniemestä tai Luuniemeltä. Vuonna 1984 oli vaihtoehtona Uiton maja Luuniemellä. Silloin kuitenkin hankkeesta luovuttiin – nyt se olisi varmasti yhdistyksemme arvoisessa kunnossa, joskaan ei enää saatavissamme.

Kuopion teatteri on tullut hyvin tutuksi monilla vierailuilla. Tuntematon sotilas käytiin katsastamassa Pyyntikin kesäteatterissa vuonna 1969. Myös Oulun, Kajaanin ja Jyväskylän teattereihin on tehty vierailuja.

Yhdistys on järjestänyt jäsenistölleen myös laskettelu-, ratsastus- ja tenniskursseja. Opintokursseja on pyöritetty useampaan otteeseen.

Vuonna 1989 isännöimme Itä-Suomen ja Kymen piirien yhteisiä virkistys- ja liikunta-päiviä, joille osallistui yhteensä 85 henkeä yhteistoiminta-alueelta.

Piirikokouksia on yhdistyksemme isännöinyt kahdesti: v. 1977 ja 1992.

Oman standardin yhdistys sai vuonna 1986.

80- ja 90-luvuilla on yhdistys niittänyt mainetta Kunnallisvirkamiesliiton syys- ja talvipäivillä. Mitaleita ovat keränneet lähinnä hiihdossa ja yleisurheilussa mm. Vilho Saastamoinen, Uuno Launonen, Pirjo Tuovinen, Paavo Karvonen.

Yhdistys on käyttänyt myös aloitteentekooikeuttaan: Vuonna 1990 teki hallituksemme esityksen KVL:n liittymisestä Suomen Retkeilymajajärjestö ry:n jäseneksi ja näin saada

..aikille jäsenilleen alennus yövytessä retkeilymajoissa. Esitys sai myönteisen vastaanoton ja laajennettiin kattamaan koko silloinen TVK:lainen jäsenkenttä.

Jäsenistö

Perustamisvuonna 1945 oli jäsenmäärä 34. Jäsenmäärän kasvu oli alun jälkeen tasaista. Vuonna 1966 muutettiin sääntöjä ja myös maalaiskunnan viranhaltijat voivat liittyä jäseniksi yhdistykseen. Maalaiskunnasta tulikin jäseniä yhdistykseen 20. Ensimmäisen sadan jäsenen raja ylitettiin vuonna 1969. Samana vuonna tehtiin päätös, että jäseneksi hyväksytään myös työsopimussuhteisia työntekijöitä. Vuonna 1973 erosi teknisen puolen henkilöstö siirtyessään omaan keskusjärjestönsä.

Syyskokouksessa vuonna 1974 tehtiin päätös, että yhdistyksen jäseneksi voi liittyä myös muiden lisälmen kaupungin alueella toimivien julkisyhteisöjen palveluksessa olevia työntekijöitä. Tämän jälkeen liittyi yhdistykseen terveyskeskuksen ja ammattikoulun kuntainliittojen henkilöstöä. Vuonna 1978 erosi oikeuslaitoksen henkilöstö yhdistyksestämme, kun oikeuslaitos siirtyi valtiolle.

Kahdensadan jäsenen raja rikottiin vuonna 1980 ja kolmensadan jäsenen raja ylitettiin vuonna 1983. Vuonna 1981 järjestettiin jäsenhankintakilpailu, missä tavoitteenamme oli 15 uutta jäsentä. Tavoite ylitettiin reippaasti ja vuoden nettolisäys oli 57 jäsentä eli lähes 26 %.

Vuonna 1987 käytiin keskusteluja yhdistyksen alaosaston perustamisesta maatalouslomittajille. Maatalouslomittajat katsoivat kuitenkin paremmaksi vaihtoehdoksi liittyä valtakunnalliseen Maatalouslomittajat ry:hyn vuonna 1988. Tällä hetkellä on yhdistyksestämme jäseniä yhteensä 379.

Jäsenmaksu

Vuonna 1945 oli yhdistyksen jäsenmaksu 150 mk, vuonna 1951 600 mk/vuosi. Vuonna 1955 jäsenmaksu oli 2,5 promillea palkasta, v. 1975 oli jäsenmaksu noussut jo prosenttiin. Vuoteen 1990 oli nousu erittäin maltillinen, sillä jäsenmaksu oli 1,1 %. Tänä vuonna jäsenmaksu on 1,45 %.

Tiedottaminen

Yhdistys on toimittanut omaa lehteä 1970-luvun alkupuolelta lähtien. Alussa lehti ilmestyi nimellä Kyhähäys, sitten Nujula Bladettina ja vuodesta 1979 lähtien Meijän Mietteet nimellä. Ilmestymiskertoja on ollut keskimäärin 2 - 3 lehteä vuodessa.

Vuoden 1981 Meijän Mietteistä ovat seuraavat arvoituksetkin:

"Kituuttaen menee eteenpäin, usein tamppaa samaa paikkaa, ympärillä melutaan, harvoin pääsee määränpäähän?" Vast. Nimikkeen muutosesitys.

"Pulla pyöri lattialla, koko joukko pullan perässä, kuka siitä osan saisi?" Vast. Kuopakorotus.

Vuonna 1980-luvun alussa ilmestyneen Iisalmen kaupungin henkilökuntalehden välityksellä levitettiin tietoa niin omille jäsenille kuin myös muulle kaupungin henkilökunnalle. Lehden lisäksi on yhdistys hoitanut tiedotustamistiaan tiedottein ja KVL:n kiertokirjein.

Uusille jäsenille ja jäsenyyttä miettiville on julkaistu yhdistyksen oma esite, jossa kerrotaan yhdistyksestä, liitosta, jäsenyyden tuomista eduista sekä oman yhdistyksen ja liiton palveluista jäsenilleen.

Hallinto, toimihenkilöt ja edustajat

Blidenkymmenen toimintavuoden aikana on yhdistyksellä ollut yhteensä 21 puheenjohtajaa:

Eläinlääkäri Eero Salovaara	1945
Varastonhoitaja Otto Moisanen	1946
Pormestari Oskar Mattlar	1947–1951
Kaup.kamreeri Pentti Kyöstilä	1952
Kaupunginvouti Taavi Kapuli	1953–1954
Sähkölait. johtaja Veikko Kiiskilä	1955–1959
Kaup.kamreeri Aimo Riikonen	1960–1961
Kaupunginkamreeri Åke Ågren	1962–1967
Kaupunginsihteeri Matti Pulli	1968
Kaup.kamreeri Martti Tikkanen	1968–1969
Kaup.puutarhuri Pekka Hänninen	1970
Sähkölait. johtaja E. M. Jutila	1970–1972
Kaup.puutarhuri Raimo Palomäki	1973–1975
Kassanhoitaja Sirkka Kiiskilä	1976–1977
Tekn. vir. sihteeri Olavi Haanketo	1978, 1981–1982
Urheilutoimenjoht. Arto Niemelä	1979–1980
Asuntosiht. Tapio Knuutinen	1983
Raittiusiht. Tero Maksimainen	1984–1987
Matkailusihteeri Harri Leinola	1988–1990
Kodinhoitaja Anja Röntynen	1991–1992
Toimistosiht. Irma Borg	1993 –

Varapuheenjohtajina ovat toimineet mm. Otto Moisanen 8 vuotta, Taavi Kapuli 6 vuotta, Maiju Hyvönen 6 vuotta, Vilho V. Kiuru 3 vuotta, Olavi Haanketo 9 vuotta, Eija Miettinen 4 vuotta.

Sihteereinä ovat pisimpään olleet Aarne Malinen 4 vuotta, Vilho V. Kiuru 8 vuotta, Maija Liisa Hynynen 5 vuotta, Riitta Husso 4 vuotta, Martti Vehviläinen 3 vuotta, Riitta Topelius 3 vuotta

Irma Borg 5 vuotta. Sirpa Hietalalla on kolmas vuosi meneillään.

Rahastonhoitajista ovat pisimpään palvelleet Sirkka Kouvalainen 19 vuotta sekä Eila Toivanen 12 vuotta.

Päälouottamusmiehinä ovat toimineet kaupungin palveluksessa oleville: Erkki Soninen, Raimo Palomäki, Helena Tapaninen, Tero Maksimainen, Anja Röntynen, Kirsi Kumpulainen ja Harri Leinola.

Luottamusmiehinä lisäksi likka Kauppinen, Seppo Siikavirta, Leena Niemelä, Tapio Knuutinen, Asko Jaakkola, Marja Saastamoinen, Ari Kelavuori, Jussi Ågren, Raija Eskelinen, Eija Eskelinen ja Tuula Rönkkö.

Ammattioppilaitosten kuntainliiton ja kuntatyhtymän päälouottamusmiehinä ja luottamusmiehinä ovat olleet Kari Ryhänen, Päivi Partanen ja Martti Vidgren.

Iisalmen Seudun kansanterveystyön kuntainliiton/kuntatyhtymän päälouottamusmiehinä ja luottamusmiehinä ovat toimineet Pirjo Svensk, Maija Mikkola, Marjatta Tapaninen ja Eija Miettinen.

Työsuojelutoimikunnassa ovat pisimpään olleet Raimo Palomäki, Elsa Pulli ja Anja Röntynen.

Henkilökuntaneuvostossa ja yhteistyökomiteassa ovat yhdistystä edustaneet mm. Olavi Haanketo ja Sirkka Kiiskilä. Kaupungin yhteistyöryhmässä yhdistystä on edustanut Harri Leinola.

Liittovaltuustossa ovat yhdistystä edustaneet Sirkka Kiiskilän lisäksi Taavi Kapuli, Vilho V. Kiuru ja Olavi Haanketo.

Erikoisansiomerkkin on Kunnallisvirkamiesliitto myöntänyt Sirkka Kiiskilälle liittokokouksessa vuonna 1988. Ansiomerkki on myönnetty Vilho V. Kiurulle, Åke Ågrenille, Maiju Hyvöselle, Eila Toivaselle, Olavi Haankedolle, Anneli Laukkaselle, Raimo Palomäelle, Arto Niemelälle, Helena Tapaniselle ja Anja Röntyselle.

Harri Leinola